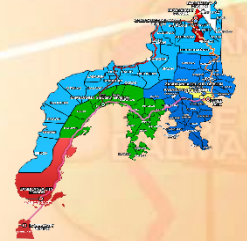

Republic of the Philippines
Department of Education
 Regional Office IX, Zamboanga Peninsula

Zest for Progress
 Zeal of Partnership

- JANUARY
Makugihon
- FEBRUARY
Mahigugmaon
- MARCH
Matinabungan
- APRIL
Matinahuron
- MAY
Mahapsay og Malimpyo
- JUNE
*Maabik og Masunod sa
Dusaklong Oras*
- JULY
Maantigo og Maabilidad
- AUGUST
*Maginhuhunoon
para sa Uban*
- SEPTEMBER
Madaginaton
- OCTOBER
Matinud-anon
- NOVEMBER
Masaligan
- DECEMBER
Maalampon

Filipino

Ikalawang Markahan - Modyul 4: Paglarawan ng mga Elemento ng Kuwento

Name of Learner: _____

Grade & Section: _____

Name of School: _____

**Filipino – Ikalawang Baitang
Support Material for Independent Learning Engagement (SMILE)
Ikalawang Markahan – Modyul 4: Paglarawan ng mga elemento
Unang Edisyon, 2020**

Isinasaad sa **Batas Republika 8293, Seksiyon 176** na: Hindi maaaring magkaroon ng karapatang-sipi sa anumang akda ang Pamahalaan ng Pilipinas. Gayunpaman, kailangan muna ang pahintulot ng ahensiya o tanggapan ng pamahalaan na naghanda ng akda kung ito ay pagkakakitaan. Kabilang sa mga maaaring gawin ng nasabing ahensiya o tanggapan ay ang pagtakda ng kaukulang bayad.

Ang mga akda (kuwento, seleksiyon, tula, awit, larawan, ngalan ng produkto o brand name, tatak o trademark, palabas sa telebisyon, pelikula, atbp.) na ginamit sa modyul na ito ay nagtataglay ng karapatang-ari ng mga iyon. Pinagsumikapang matunton ang mga ito upang makuha ang pahintulot sa paggamit ng materyales. Hindi inaangkin ng mga tagapaglathala at mga may-akda ang karapatang-aring iyon. Ang anumang gamit maliban sa modyul na ito ay kinakailangan ng pahintulot mula sa mga orihinal na may-akda ng mga ito.

Walang anumang parte ng materyales na ito ang maaaring kopyahin o ilimbag sa anumang paraan nang walang pahintulot sa Kagawaran.

Bumuo sa Pagsusulat ng Modyul

Manunulat: Maribeth S. Dugenio
Editor/ Tagasuri: Glydell P. Calago/ Reila Angela C. Josol
Tagalapat: Dave D. Cubero
Tagapamahala: Virgilio P. Batan, Jr., CESO VI- Schools Division Superintendent
Lourma I. Poculan - Asst. Schools Division Superintendent
Amelinda D. Montero - Chief Education Supervisor, CID
Nur N. Hussien - Chief, Education Supervisor SGOD
Riela Angela C. Josol - Education Program Supervisor- Filipino
Bernie P. Laranjo – Public Schools District Supervisor
Ronillo S. Yarag - Education Program Supervisor, LRMS
Leo Martinno O. Alejo - Project Development Officer II, LRMS

**Inilimbag sa Pilipinas ng
Department of Education – Region IX – Dipolog City Schools Division**
Office Address: Purok Farmers, Olingan, Dipolog City
Zamboanga del Norte, 7100
Telefax: (065)212-6986 and (065) 212-5818
E-mail Address: dipolog.city@deped.gov.ph

Alamin

Gamit ng modyul na ito, ikaw ay inaasahang:

Nailalarawan ang mga elemento (tauhan, tagpuan, banghay) at bahagi ng kuwento (panimula, kasukdulan, katapusan/kakalasan). **MELC F2PB.IId-4**

Balikan

Panuto: Basahin ang teksto. Ibigay ang susunod na mangyayari.

Habang naglalakad ay panay ang tawa ni Berto. Palingon-lingon pa siya. Hindi niya napansin ang nakausling na bato at natisod siya.

Tuklasin

Panuto: Basahin at unawain ang kuwento.

Si Carlo at Si Felix

Ito si Carlo. Ito naman si Felix. Nakaugalian na ng magkaibigan na magpunta sa bukid pagkatapos ng gawaing bahay.

Minsan sa pagdating ni Felix nakita niyang tulog si Carlo. Maya-maya ay nakakita siya ng malaking ahas sa ilalim ng punong mangga at tila tutuklawin ang kaniyang kaibigan.

Napasigaw nang malakas si Felix. “Ahas!”

“Ahas!” at halos napapikit ang mata ni Felix samantalang iminulat naman ni Carlo ang kaniyang mga mata. Dali-daling bumangon si Carlo at sabay silang tumakbo palayo sa bukid. Pagkatapos ng pangyayaring iyon, lalong tumibay ang pagkakaibigan ng dalawa .

Panuto: Sagutin at isulat ang sagot sa kuwaderno.

1. Ano ang pamagat ng kuwento?

2. Sino-sino ang mga tauhan?

3. Saan ito naganap ?

4. Ano ang naging problema sa kuwento?

5. Paano na solusyonan ang problema?

Suriin

Alam mo ba!

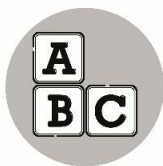
Ang isang kuwento para maging kaaya-ayang basahin at pakinggan ay binubuo ng mga elemento at bahagi.

Ang mga sumusunod ay ang mga **elemento** ng kuwento:

1. **Tauhan** - ito ang nagpapagalaw at nagbibigay buhay sa kuwento
2. **Tagpuan** – ang lugar at panahon ng pinangyarihan
3. **Banghay** – ang pagkakasunod-sunod ng mga pangyayari sa kuwento

Ito naman ang mga **bahagi** ng kuwento:

- **Panimula** – ito ay ang paglalahad o paglalarawan ng tauhan, tagpuan o maaaring mailahad agad ang suliranin.
Ang **suliranin** ay ang problemang kahaharapin ng mga tauhan sa kuwento. Ito ang nagpapadaloy at nagbibigay interes sa istorya.
- **Kasukdulan** – pinakamataas na bahagi ng kuwento. Masasabing dito sa bahaging ito ang pinaka kapana-panabik na bahagi ng kuwento.
- **Kakalasan /katapusan** – dito binibigay ang kasagutan ng suliraning inilahad ng kuwento. Maaaring masagot ng bahaging ito ang lahat ng tanong na nasa isip ng mga mambabasa. May mga kuwentong ang kakalasan ang nagiging wakas o katapusan ng kuwento.

Pagyamanin Natin:

Panuto : Piliin at isulat ang titik ng tamang sagot sa kuwaderno o notbuk.

- ___ 1. Ang elemento ng kuwento na nagpapagalaw at nagbibigay buhay .
- A. Tauhan
 - B. Tagpuan
 - C. Banghay

___ 2. Dito makikita kung saan naganap ang kuwento.

- A. Tauhan
- B. Tagpuan
- C. Banghay

___ 3. Sa bahaging ito matatagpuan ang tauhan, tagpuan at maaari din ang suliranin ng kuwento.

- A. Panimula
- B. Kasukdulan
- C. Kakalasan

___ 4. Ang kapana-panabik na bahagi ng kuwento.

- A. Panimula
- B. Kasukdulan
- C. Kakalasan

___ 5. Dito naman binibigay ang kasagutan ng suliraning inilahad sa kuwento.

- A. Panimula
- B. Kasukdulan
- C. Kakalasan

Isaisip

Panuto: Punan ang patlang ng mga nawawalang titik. Isulat ang sagot sa inyong notbuk.

Ang isang kuwento ay kadalasang sinusulat upang magbigay-alih sa mga mambabasa at magturo ng mga aral sa buhay.

Para magiging kaaliw-alih at kaaya-ayang basahin, ito ay binubuo ng mga elemento at bahagi.

Ang **ta** _ _ _ _ ang nagbibigay buhay sa kuwento.

Ang **t** _ **g** **pu** _ _ naman ang lugar at kapanahunan ng kuwento.

Sa **bang** _____ matatagpuan ang pagkakasunod-sunod ng mga pangyayari sa kuwento.

Sa banghay ng kuwento makikita ang iba't ibang bahagi.

Una ang **pa** _ _ **m** **ula** kung saan inilahad dito ang tauhan, tagpuan at suliranin.

Dito sa **kasuk** _ _ **lan** ang tinatawag na pinakamataas na bahagi ng kuwento.

Masasabing dito sa bahaging ito ang pinaka kapana-panabik na bahagi ng kuwento.

Ang panghuli ay ang **kaka** _ _ **san** o katapusan, dito binibigay ang kasagutan ng suliraning inilahad ng kuwento. Maaaring masagot ng bahaging ito ang lahat ng tanong na nasa isip ng mga mambabasa.

Tayahin

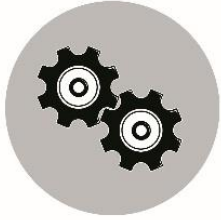
Panuto : Hanapin sa loob ng kahon ang inilalarawan sa pangungusap.
Isulat ang tamang sagot sa inyong notbuk.

Tauhan	Tagpuan	Banghay
Panimula	Kasukdulan	Kakalasan

- _____ 1. Ito ang elemento ng kuwento na nagpapagalaw at nagbibigay buhay sa kuwento.
- _____ 2. Dito binibigay ang kasagutan ng suliraning inilahad ng kuwento. Maaaring masagot ng bahaging ito ang lahat ng tanong na nasa isip ng mga mambabasa.
- _____ 3. Sa bahaging ito matatagpuan ang tauhan, tagpuan at maaari din ang suliranin ng kuwento.
- _____ 4. Ang tinatawag na pinakamataas na bahagi ng kuwento.

Masasabing dito sa bahaging ito ang pinaka kapana-panabik na bahagi ng kuwento.

_____ 5. Dito makikita kung saan naganap ang kuwento.

Karagdagang Gawain

Panuto: Basahing mabuti ang kuwento at sagutin ang kasunod na mga katanungan. Piliin at isulat ang titik ng tamang sagot sa iyong notbuk.

Si Melisa

Malakas ang ulan, habang naghihintay si Melisa ng dyip ay may isang babaeng dumating na walang payong. Pinasukob ni Melissa sa payong ang babae. Hanggang sa pareho na silang nakasakay sa dyip.

Nagpasalamat ang babae sa kagandahang loob na ipinakita ni Melisa.

___ 1. Sino ang tauhan sa kwento?

- A. Lisa
- B. Risa
- C. Melisa
- D. Rosa

___ 2. Sino ang pinagsuklob ni Melisa ng payong?

- A. babae
- B. lalaki
- C. Lola
- D. bata

___ 3. Ano ang naging suliranin sa kuwentong “ Si Melissa” ?

- A. Si Melissa
- B. ang dyip
- C. ang pagdating ng babaeng walang payong
- D. ang malakas na ulan

___ 4. Saan ang tagpuan ng kwento?

- A. sa sakayan ng dyip
- B. sa dyip
- C. kalsada
- D. palengke

___ 5. Ito ang bahaging parehong nakasakay na sa dyip sina Melissa sabay pagpapasalamat ng babae sa kanya. Saang bahagi ng kuwento ito makikita?

- A. Panimula
- B. Kakalasan/katapusan
- C. Kasukdulan
- D. Tagpuan

Susi sa Pagwawasto

Tayahin

1. Tauhan
2. Panimula
3. Tagpuan
4. Kasukdulian
5. Kakalasan

Pagyamanin
Natin

1. a
2. b
3. b
4. c
5. c

**Karagdagang
Gawain**

1. c
2. a
3. d
4. a
5. b

Sanggunian

- Villafuerte, P., Ona, L., 2003. Pagdiriwang ng Wikang Filipino 2. Binagong Edisyon 2010 Diwa Scholastic Press Inc.,
- Liwanag, L., 1999. Landas sa Wika at Pagbasa 2. Karapatang Pag-aari 1999 ng Dane Publishing House Inc. pp.
- Kagawaran ng Edukasyon. Ang Bagong Batang Pinoy – Ikalawang Baitang. Inililimbag sa Pilipinas ng Rex Book Store Inc.

Region IX: Zamboanga Peninsula Hymn – Our Eden Land

Here the trees and flowers bloom
Here the breezes gently Blow,
Here the birds sing Merrily,
The liberty forever Stays,

Gallant men And Ladies fair
Linger with love and care
Golden beams of sunrise and sunset
Are visions you'll never forget
Oh! That's Region IX

Cebuanos, Ilocanos, Subanonos, Boholanos, Ilongos,
All of them are proud and true
Region IX our Eden Land

Here the Badjaos roam the seas
Here the Samals live in peace
Here the Tausogs thrive so free
With the Yakans in unity

Hardworking people Abound,
Every valleys and Dale
Zamboanguenos, Tagalogs, Bicolanos,

Region IX
Our...
Eden...
Land...

My Final Farewell

Farewell, dear Fatherland, clime of the sun caress'd
Pearl of the Orient seas, our Eden lost!
Gladly now I go to give thee this faded life's best,
And were it brighter, fresher, or more blest
Still would I give it thee, nor count the cost.

On the field of battle, 'mid the frenzy of fight,
Others have given their lives, without doubt or heed;
The place matters not-cypress or laurel or lily white,
Scaffold or open plain, combat or martyrdom's plight,
T is ever the same, to serve our home and country's need.

I die just when I see the dawn break,
Through the gloom of night, to herald the day;
And if color is lacking my blood thou shalt take,
Pour'd out at need for thy dear sake
To dye with its crimson the waking ray.

My dreams, when life first opened to me,
My dreams, when the hopes of youth beat high,
Were to see thy lov'd face, O gem of the Orient sea
From gloom and grief, from care and sorrow free;
No blush on thy brow, no tear in thine eye.

Dream of my life, my living and burning desire,
All hail ! cries the soul that is now to take flight;
All hail ! And sweet it is for thee to expire ;
To die for thy sake, that thou mayst aspire,
And sleep in thy bosom eternity's long night.

If over my grave some day thou seest grow,
In the grassy sod, a humble flower,
Draw it to thy lips and kiss my soul so,
While I may feel on my brow in the cold tomb below
The touch of thy tenderness, thy breath's warm power.

Let the moon beam over me soft and serene,
Let the dawn shed over me its radiant flashes,
Let the wind with sad lament over me keen ;
And if on my cross a bird should be seen,
Let it trill there its hymn of peace to my ashes.

Let the sun draw the vapors up to the sky,
And heavenward in purity bear my tardy protest
Let some kind soul o'er my untimely fate sigh,
And in the still evening a prayer be lifted on high
From thee, O my country, that in God I may rest.

Pray for all those that hapless have died,
For all who have suffered the unmeasur'd pain;
For our mothers that bitterly their woes have cried,
For widows and orphans, for captives by torture tried
And then for thyself that redemption thou mayst gain

And when the dark night wraps the graveyard around
With only the dead in their vigil to see
Break not my repose or the mystery profound
And perchance thou mayst hear a sad hymn resound
'T is I, O my country, raising a song unto thee.

And even my grave is remembered no more
Unmark'd by never a cross nor a stone
Let the plow sweep through it, the spade turn it o'er
That my ashes may carpet earthly floor,
Before into nothingness at last they are blown.

Then will oblivion bring to me no care
As over thy vales and plains I sweep;
Throbbing and cleansed in thy space and air
With color and light, with song and lament I fare,
Ever repeating the faith that I keep.

My Fatherland ador'd, that sadness to my sorrow lends
Beloved Filipinas, hear now my last good-by!
I give thee all: parents and kindred and friends
For I go where no slave before the oppressor bends,
Where faith can never kill, and God reigns e'er on high!

Farewell to you all, from my soul torn away,
Friends of my childhood in the home dispossessed!
Give thanks that I rest from the wearisome day!
Farewell to thee, too, sweet friend that lightened my way;
Beloved creatures all, farewell! In death there is rest!

I Am a Filipino, by Carlos P. Romulo

I am a Filipino—inheritor of a glorious past, hostage to the uncertain future. As such I must prove equal to a two-fold task—the task of meeting my responsibility to the past, and the task of performing my obligation to the future.

I sprung from a hardy race, child many generations removed of ancient Malayan pioneers. Across the centuries the memory comes rushing back to me: of brown-skinned men putting out to sea in ships that were as frail as their hearts were stout. Over the sea I see them come, borne upon the billowing wave and the whistling wind, carried upon the mighty swell of hope—hope in the free abundance of new land that was to be their home and their children's forever.

I am a Filipino. In my blood runs the immortal seed of heroes—seed that flowered down the centuries in deeds of courage and defiance. In my veins yet pulses the same hot blood that sent Lapulapu to battle against the first invader of this land, that nerved Lakandula in the combat against the alien foe, that drove Diego Silang and Dagohoy into rebellion against the foreign oppressor.

The seed I bear within me is an immortal seed. It is the mark of my manhood, the symbol of dignity as a human being. Like the seeds that were once buried in the tomb of Tutankhamen many thousand years ago, it shall grow and flower and bear fruit again. It is the insignia of my race, and my generation is but a stage in the unending search of my people for freedom and happiness.

I am a Filipino, child of the marriage of the East and the West. The East, with its languor and mysticism, its passivity and endurance, was my mother, and my sire was the West that came thundering across the seas with the Cross and Sword and the Machine. I am of the East, an eager participant in its spirit, and in its struggles for liberation from the imperialist yoke. But I also know that the East must awake from its centuries sleep, shake off the lethargy that has bound his limbs, and start moving where destiny awaits.

I am a Filipino, and this is my inheritance. What pledge shall I give that I may prove worthy of my inheritance? I shall give the pledge that has come ringing down the corridors of the centuries, and it shall be compounded of the joyous cries of my Malayan forebears when first they saw the contours of this land loom before their eyes, of the battle cries that have resounded in every field of combat from Mactan to Tirad Pass, of the voices of my people when they sing:

"I am a Filipino born to freedom, and I shall not rest until freedom shall have been added unto my inheritance—for myself and my children and my children's children—forever."

